

ת"פ 23389/01/14 - מדינת ישראל נגד אמג'ד יאסין

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 23389-01-14 מדינת ישראל נ' יאסין

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אמג'ד יאסין

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון הסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952+סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); הפרעה לעובד ציבור לפי סעיף 288א(1) לחוק; הסעת נוסעים בשכר לפי תקנה 84 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

כמו כן הנאשם צירף כתב אישום מתוקן בת"פ 35545-09-15 (שלום כ"ס), והורשע בעבירות הסעה ברכב של תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יצרף את כתב האישום בת"פ 35545-09-15 (שלום כ"ס), יודה בשני כתבי האישום המתוקנים, יורשע בגינם, ויפנה לקבלת תסקיר בעניינו.

לעניין העונש- המאשימה עתרה לעונש מקסימלי של **8 חודשי מאסר בפועל**, לצד מע"ת, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, ואילו ב"כ הנאשם **יטען באופן חופשי.**

ב"כ הנאשם אף עתר לקבלת חו"ד הממונה על עבודות השירות, וב"כ המאשימה לא התנגד לכך.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **20.4.16** עולה כי הוא בן 44, נשוי ואב לשני ילדים בגילאי 13-15. סיים לדבריו 12 שנות לימוד, ובהמשך עבד בעבודות מזדמנות בתחום החשמל, כנהג אמבולנס כחמש שנים וכנהג מונית עצמאי ושכיר בשנים האחרונות עד היום. הנאשם הקים עסק עצמאי בתחום ההסעות שנקלע לקשיים כלכליים, כשהוא נושא חובות כספיים כבדים, ומזה כשנה מצוי בהליך פשיטת רגל.

משפחת מוצאו מונה זוג הורים ושבעה ילדים, כשהוא השני בסדר הלידה ובכור הבנים, על כן לקח על עצמו תפקיד הורי כשהוא תומך כלכלית בבני משפחתו לאורך השנים.

נשוי כ-16 שנים, מתאר קשר קרוב עם אשתו, כשנוכח הפגיעה הכלכלית מתאר התדרדרות במערכת היחסים הזוגית כשהאישה אינה מהווה עבורו כיום מקור לתמיכה.

מעיון ברישומי הפלילי עולה כי אין בעברו הרשעות קודמות.

בהתייחסותו לעבירות נשוא הדיון - התקשה ליטול אחריות לביצוען ומסר שלא היה ער לכך שמדובר בנוסעים תושבי האזור ללא אישורי כניסה, כשלתפסתו פעל באופן תקין וסביר בתפקודו כנהג מונית.

התקשה להתייחס באופן ענייני לבחירותיו ולחזרה שבביצוע העבירות.

השירות התרשם כי הנאשם מתפקד לאורך שנים באופן יציב במישורי חייו השונים, כשבשנתיים האחרונות חלה נסיגה במצבו הכלכלי, עמה מתקשה להתמודד, ובוחר בפתרונות מידיים ושוליים לקשייו ללא התייחסות להשלכות התנהגותו.

בנוסף, התרשם השירות כי הינו בעל עמדות בעייתיות ביחס לחוק, לא נוטל אחריות למצבו ולבחירותיו הבעייתיות כמו גם לביצוע העבירות בהן הורשע.

על גורמי הסיכון להישנות התנהגות דומה מנה השירות את עמדותיו הבעייתיות של הנאשם ביחס לחוק, להעדרם של גורמי תמיכה משמעותיים, לקשייו לקחת אחריות לביצוע העבירות ומוטיבציה נמוכה לשינוי התנהגות עבריינית.

על גורמי הסיכון לשיקומו מנה השירות את יכולת הסתגלות ויציבות במסגרות ולהעדר הרשעות קודמות.

לאור האמור, לא מצא השירות תועלת בהטלת צו מבחן, ועל כן לא המליץ על כך.

עם זאת, השירות מצא כי יתכן ובענישה קונקרטית יהיה בכדי להוות לנאשם גבול חיצוני ברור למניעת הישנות ביצוע עבירות דומות ותחיד השלכות התנהלותו.

4. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 19.4.16 עולה כי הנאשם הביע הסכמתו לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, ושובץ לעבודה בחטמ"ר מג"ב אייל במועצה אזורית דרום השרון החל מיום 23.6.16.

מבדיקה רפואית שנערכה לנאשם עולה כי יכול לעבוד בעבודות שירות במגבלה של הרמתמשאות כבדים.

5. מטעמי ב"כ המאשימה לעונש עולה כי הנאשם הורשע לאור הודאתו בשני כתבי אישום נפרדים, בעבירה של ניסיון הסעה ברכב של תושב זר השוהה שלא כדין, הפרעה לעובד ציבור, והסעת נוסעים בשכר, כאשר הסליק בחלק האחורי של הרכב שני תושבים זרים, וקיבל תמורתם 100 ₪ לכל אחד.

ב.ת.פ. 35545-09-15 (שלום כ"ס) אותו צירף- הסיע הנאשם ברכבו 3 תושבים זרים, גם כן בתמורה ל-100 ₪ לכל אחד מהם.

מהתסקיר בעניינו עולה כי מתקשה ליטול אחריות על ביצוע העבירות למרות שהודה בפני ביהמ"ש. בפני קצינת שירות המבחן אמר כי לא חשב שמדובר בתושבי אזור, וסבר שפעל באופן תקין כנהג מונית. התשלום שמצוין בעובדות כתב האישום מלמד כאלף עדים כי התשלום בסך 100 ₪ הוא תשלום שלכולי עלמא אינו משולם לנוסע רגיל אלא לנוסע ששכר אחר בצדו.

לנאשם קשה גם להתייחס לאופן שבו הוא חוזר פעם אחר פעם על אותה עבירה, ולמרות שב-2013 נתפס כאשר הוא מסיע שוהים שלא כדין וכתב האישום הוגש עוד באותה שנה -חזר וביצע זאת גם בשנת 2015.

השירות התרשם כי הנאשם מתקשה להתמודד עם המצב הכלכלי הקיים בביתו, וכנגזרת מכך בוחר לכלכל את צעדיו במצבו הכלכלי בצורה קלה יותר, גם אם היא על רקע של פגיעה בחוק ובאופן של הסעה של תושבים תמורת תמורה כספית.

התסקיר לא בא בהמלצה בעניינו, ובמקרה דנן צריך שתהא ענישה קונקרטית על מנת להוות לנאשם גבול חיצוני ברור, באופן חריג לנטייתו של השירות לבכר את עניינו של נאשם על פני אינטרס ציבורי.

דברים אלה מתיישבים עם קיומם של שני תיקים בעניינו, כשכל עוד שלא הוצב עונש בצדו של האישום הראשון- המשיך ובצע את שבצע תמורת בצע כסף.

מדיניות הענישה הראויה בעבירה על חוק הכניסה לישראל, לפי הלכת אבו סאלם היא לפי נסיבות של אותו אירוע. הפסיקה מחמירה עם נסיבות בהן עבירות אלה נעברות על רקע כספי או עסקי.

בעניינו, הנאשם עסק בנושא של הסעה וכנגזרת היה לו הרבה יותר קל בממשקים עם אותם שוהים בלתי חוקיים על מנת לשנע אותם מהמקום.

יש להחמיר בעניינו דווקא בשל העובדה שיכל לעשות לביתו בדרך חוקית, אולם בחר אחרת, באופן שיש בו כדי לסכן את הציבור בתמורה לבצע כסף.

במסגרת ההסכמה בין הצדדים המאשימה הגבילה את עצמה לעונש מרבי של 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה על תנאי ופסילה וכן קנס.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להטיל על הנאשם עונש ברף הענישה ברף הגבוה האמור של מאסר בפועל של 8

חודשי מאסר, מאסר מותנה ממושך, פסילה ממושכת, פסילה על תנאי וקנס.

מטיעונו לעונש של ב"כ הנאשם עולה כי הגם אין להקל ראש בחומרת העבירות- ישנן נסיבות המצדיקות הקלה בעונשו.

הנאשם כבן 44, ללא הרשעות קודמות. בגילו של הנאשם הדבר מעיד על כך שבמשך כ-25 שנות בגרות היה נורמטיבי. התחתן ונולדו לו שני ילדים.

במשך השנים התנסה בעבודות לגיטימיות שונות, בין היתר שימש כ-5 שנים נהג אמבולנס. כיום עובד כנהג מונית שכיר.

בשנים האחרונות הסתבך מבחינה כלכלית, הציג טפסים המעידים על כך שהוא ורעייתו מצויים בהליך של פשיטת רגל, משלמים על פי הוראת הכונס 500 ₪ לחודש בתיק הכינוס וקבוע להם בחודש פברואר 2017 המשך דיון בביהמ"ש המחוזי בלוד בו צפוי הכונס להסכים להפטר במחיר של 36,000 ₪ עבורו ועבור אשתו- כל אחד.

נסיבות העבירה הן עצימת עיניים המהווה עבירה פלילית.

מהראיות שהוגשו לביהמ"ש, עולה כי שני שוהים בלתי חוקיים נשוא התיק משנת 2013 נכנסו למכונת של הנאשם, מסרו לו כי הם יש להם אישור להיכנס לישראל, ישבו במושב האחורי באופן גלוי לחלוטין, ומשהתקרב החייל גם הודו בחקירותיהם כי הם אלו שהתחבאו בתחתית האחורית של כלי הרכב ולנאשם לא היה כל חלק בדבר.

יש להתחשב בכך שהנאשם עובד באזור המדובר הרבה שנים וזו מעידתו הראשונה, חסך מזמנו של בימ"ש- כשלדיון ההוכחות הראשון ביום 30.11.15 התייצב רק עד תביעה אחד מתוך ארבעה, והשב"חים שנרשמו כעדי תביעה בתיק ואמורים היו לחזק את דברי הנאשם לא התייצבו למתן עדות, וכן לא התייצב החייל שתפס אותם.

גם לשיבת הוכחות נוספת שנקבעה ל-10.2.16 לא התייצב אף עד תביעה.

בתיק המצורף לא התקיים כל דיון.

במקרה השני האיסוף של שני השב"חים היה בכביש 531, ולא בסמוך למחסום ולא בנסיבות בהן ניסה הנאשם להכניס שב"ח לתחומי ישראל.

הנאשם אסף נוסעים במסגרת תפקידו, וטעה בכך שלא בדק באופן דקדקני את תעודותיהם, ועצם את עיניו, באופן המצדיק ענישה.

צריך לשים את חומרת הדברים בפרופורציה בהשוואה למקרים אחרים, לנאשמים בעלי עבר פלילי עשיר שחלקו בתחום הזה.

מתחם הענישה בעבירות מסוג זה יכול לנוע מענישה מותנית, עד למאסר מאחורי סורג וברית.

מיקום הנאשם במתחם צריך להיות בהתחשב בגילו, העדר עבר פלילי, כשהוא ממשיך לעבוד על מנת לצאת בהפטר בחודש פברואר 2017 מתיק הפש"ר שלו ושל אשתו.

הוא חסך מזמנו של ביהמ"ש, והתייצב פעמים רבות בבימ"ש למרות שעדי התביעה לא התייצבו.

בפעם הקודמת בביהמ"ש וגם היום הנאשם לוקח אחריות מלאה לביצוע העבירות. בתסקיר נפלה אי הבנה בתקשורת עם קצינת המבחן.

השירות גם מתייחס למספר גורמים ידועים בתורת הקרימינולוגיה המחזקים סיכויי שיקום כמו יכולת להסתגל והעדר הרשעות קודמות.

הנאשם התייצב בזמן בפני השירות והממונה, הביע מוטיבציה רבה לעבודות שירות, ונמצא מתאים. כליאתו מאחורי סורג וברית לא תועיל בדבר, והוא ילמד את הלקח גם כתוצאה מכך שפרנסתו תפגע קשות מעצם העובדה שיבצע עבודות שירות.

הנאשם נרתע וחרד מההלך, ולא ישוב לבצע עבירות דומות. ולראיה- בחלוף שנה מעת ביצוע העבירה האחרונה לא נתפס פעם נוספת למרות שנוהג שעות רבות מידי יום.

לאור האמור, ככל שביהמ"ש בוחר להטיל על הנאשם **מאסר**, מן הראוי שיהיה על דרך של עבודות שירות, ולא לתקופה מקסימלית.

כמו כן לעניין רכיב **הפסילה**, מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות שלא להטיל פסילה בפועל, שכן לא יוכל לפני ובזמן ולאחר עבודות שירות להמשיך לעסוק בתחום עיסוקו, באמצעותו מפרנס את משפחתו ומסוגל לשלם לכונס הנכסים.

הנאשם הוסיף כי מודה בעבירות ויודע כי הן חמורות. העבודה שלו כנהג מונית היא לעצור לנוסעים. במקרה זה לקח תשלום ע"ס 100 ₪ מכל אחד שזה מחיר נסיעה רגילה.

רצה לחסוך זמן ולהודות, ומשקם את עצמו מבחינה כלכלית. אשתו החלה לעבוד ואף הוא עובד כדי לצאת מפשיטת רגל. יש לו חוב ע"ס 480,000 ₪ כולל משכנתא. בעבר היה עצמאי והיו לו 5 מוניות ו-7 נהגים בבית חולים מאיר, הסיע רופאים ואחיות.

לאחר שנקלע לסכסוך עם בית החולים מנהל בי"ח החליט להפסיק לעבוד איתו, וכך חוסל העסק ביום אחד. בהליך פשיטת רגל משלם ביחד עם אשתו 500 ₪ לחודש. הכונס שלח אותו להפטר בסך 36,000 ₪ לכל אחד מהם. כיום עובד כנהג מונית שכיר.

מוכן לבצע עבודות שירות.

הפסיקה עמדה לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות על חוק הכניסה לישראל, בעיקר בכל הנוגע למסיעים, מלינים ומעסיקים, שבמעשיהם- הינם בבחינת "חוטאים ומחטיאים" אחרים (רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 05/05/09)).

העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות פגיעה בערכים מוגנים שעניינם שמירה על ביטחון ושלום הציבור, ביטחון של הפרט, הגנה על ביטחון המדינה וריבונותה המתבטאת בזכות לפקח על היוצאים ונכנסים בגבולותיה.

בנוסף, מהווים מעשיו פגיעה בשלטון החוק ובסדר הציבורי, ובצורך בהגנה על העושים מלאכתם במסגרת השירות הציבורי ורשויות אכיפת החוק.

על המשך הצורך בהרתעה מפני ביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל בעטיו של מצב ביטחוני קשה ורעוע עמד בימ"ש העליון ברע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל (12.02.2006), וצורך זה- שריר וקיים למרבה הצער עד לעת הזאת. וכך נקבע שם-

"טרם בשלה העת לשינוי מדיניות הענישה המחמירה בעבירות נושא הדיון ברוח הילכת ח'טיב. מעשי הטרור הקשים עדיין מכים במדינה; הסיכון הטמון בהסעתם, בהלנתם ובהעסקתם של שוהים בלתי חוקיים המגיעים לישראל משיטחי יהודה, השומרון וחבל עזה לא נתפוגג; ומכאן ששיקולי הרתעה - הרתעת היחיד והרתעת הרבים - עדיין שיקולים הם ממעלה עליונה. מסתבר כי הפרות החוק נמשכות, ונדרשים אנו למיצוי הענישה במקרים המתאימים, מתוך תקווה כי יעלה בידינו להרתיע מי שמועדים לדבר מביצוע עבירות שאפשר נראות הן קלות ופשוטות אך טמון בהן סיכון לחיי אדם. "המעשים שפורטו בסעיף 12א לחוק הכניסה - הלנה, העסקה והסעה של תושב האזור שנכנס לישראל, יושב בה או עובד בה, שלא כדין - הוגדרו מעשי עבירה שענשם בצדם כדי למנוע הגשת סיוע - ואפילו מתוך תמימות - למי שעלולים להיות מפגעים" (פרשת ח'טיב, 773-774); ומשנמצא לנו כי חרף סיכוני הביטחון הקשים ממשיכים ישראלים רבים לעבור על החוק ולסכן את חיי הזולת ואף את חייהם שלהם, נדרשים אנו להמשיך במדיניות המחמירה שנועדה להרתיע מפני ביצוע העבירות."

מנסיבות הקשורות לביצוע העבירות עולה כי ביום **26.5.15** בשעה 06:00 בבוקר העלה והסיע הנאשם שלושה תושבי האזור ברכבו שאין בידם אישורי שהייה או תעסוקה בישראל כדין, בכביש 40 לכיוון צומת רעננה בתמורה לסך של 100 ₪.

בנוסף, כשנה וחצי קודם לכן, ביום **21.9.13** נהג הנאשם במונית מסחרית עד שנעצר במחסום 407 לבדיקה מכיון איו"ש לתוככי ישראל. בנסיבות אלה, חייל שעסק אותה עת בבדיקת רכבים שעברו במחסום ביקש

מהנאשם לפתוח את דלת התא האחורי של הרכב, כיוון שחלונות הרכב היו עם ציפוי שחור שלא מאפשר לבחון את תכולת הרכב, והנאשם בתגובה מסר לצי הדין את הדלת אינה נפתחת.

בהמשך, נכנס החייל מחלקו הקדמי של הרכב והבחין כי בחלקו האחורי- שכובים על תחתית הרכב 2 תושבי הרשות הפלסטינית, ללא אישורי שהייה או תעסוקה כדן, בתמורה ל-100 ₪ כל אחד בעבור ההסעה.

במעשיו פעל הנאשם ממניעים כלכליים, תמורת בצע כסף (סעיף 40ט(א)(5) לחוק), כשהגם שלא נגרם כל נזק הלכה למעשה ממעשיו- הרי שפוטנציאל הנזק הצפוי הינו עצום מקום בו היו השב"ח המוסעים מעורבים בפעילות טרור, פעילות חבלנית, או לחילופין- בפעילות פלילית בתחומי ישראל (סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק).

בנסיבות אלה מדובר בשני אירועים נפרדים, בזמן, במקום ובנסיבות, ועל כן יש מקום לקבוע מתחמים נפרדים לכל אחד מהאירועים.

מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע בת"פ 23389-01-14 נע בין חודשיים עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין העבירה בה הורשע בת"פ 35545-09-15 נע בין חודש מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד לששה חודשי מאסר בפועל.

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה כי הנאשם כבן 44, נשוי ואב שלני ילדים, נעדר עבר פלילי אשר ניהל עד כה אורח חיים נורמטיבי (סעיף 40יא(11) לחוק), ואף לא שב להסתבך בפלילי בחלוף השנה למן ביצוע העבירה האחרונה (סעיף 40יא(10) לחוק), ומתפקד לאורך שנים באופן יציב במישורי חייו השונים.

הנאשם עבד במהלך השנים בעבודות מזדמנות, ואף הקים עסק עצמאי של הסעות מוניות שפשט את הרגל, ובעטיו נקלע לחובות כספיים גדולים.

כיום הנאשם אף מצוי בעיצומו של הליך פשיטת רגל, משלם מידי חודש כ-500 ₪ לתיק כינוס הנכסים, ומתעתד לקבל צו הפטר בתמורה לתשלום חד פעמי ע"ס כ-70 אלף ₪ (סעיף 40יא(8) לחוק).

מהתסקיר עולה כי נוכח התדרדרות מצבו הכלכלי בשנים האחרונות, התקשה להתמודד ובחר לפנות לפתרונות מידיים ושוליים, כל זאת מבלי לייחס חשיבות להשלכותיה של התנהגות זו.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו צירף שני תיקים התלויים ועומדים נגדו, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר (סעיף 40יא(6) לחוק).

עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך כי הגם שהודה בבימ"ש בביצוע המעשים- הרי שהתקשה ליטול אחריות על

מעשיו בפני שירות המבחן כפי שעולה מהתסקיר בעניינו, התקשה להתייחס באופן ענייני להתנהלותו בשני אירועים שונים, וסבור כי פעל באופן תקין כנהג מונית.

מהתסקיר עולים מכלול שיקולים המגבירים את הסיכון להישנות התנהגות עבריינית דומה מצד הנאשם, ובכלל זה היותו בעל עמדות בעייתיות ביחס לחוק, אי נטילת אחריות למצבו ולביצוע העבירות, העדרם של גורמי תמיכה משמעותיים, ומוטיבציה נמוכה לשינוי התנהגות עבריינית.

לעומת זאת מנה השירות כגורמים המגבירים סיכוי לשיקומו- את העדר עברו הפלילי ויכולת ההסתגלות של הנאשם ויציבותו במסגרות השונות בלבד.

די לה בעובדה לפיה ביכר השירות להמליץ באופן חריג מאוד על ענישה קונקרטי בעניינו של הנאשם, שתהווה לו גבול חיצוני ברור למניעת הישנות ביצוע עבירות דומות ותחדד השלכות התנהלות, כדי להמחיש יותר מכל את המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, כמו גם את הצורך בהחמרה בעונשו מטעמים של הרתעתו האישית בהתאם **לסעיף 40 לחוק**.

בנסיבות אלה, מצאתי כי יש ברך העליון של עתירת המאשימה במסגרת ההסדר כדי להוות ענישה ראויה בעניינו של הנאשם, הואיל ומדובר בעונש המצוי באמצעו של מתחם הענישה ויש בו אף כדי להקל עם הנאשם במידה מסוימת בנסיבות חמורות אלה בהן מדובר בהסעתם של חמישה שב"חים, בשני אירועים נפרדים, ובתמורה לבצע כסף.

בכל הנוגע לפגיעה של מאסר בפועל בנאשם ומשפחתו מבחינה כלכלית (**סעיפים 40א(1) ו-(2) לחוק**), הרי שנוכח המצב הביטחוני השורר במחוזותינו והסכנה התמידית המרחפת מעל לשלום הציבור יום יום שעה שעה, אין מנוס מהעדפה ברורה של האינטרס הציבורי בעניינו והטלת מאסר מאחורי סורג ובריח על הנאשם.

אינני סבורה כי בכלל נסיבותיו של הנאשם ראוי וצודק להסתפק בענישה של מאסר בדרך של עבודות שירות, זאת למרות חוות דעת הממונה על עבודות השירות שהומצאה בעניינו של הנאשם.

עם זאת, מצאתי כי נוכח מצבו הכלכלי הקשה החריג של הנאשם, יש להימנע מהטלת רכיב עונשי כספי בעניינו.

7. לפיכך- הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. מע"ת בן 8 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

ג. פסילה בפועל למשך 4 חודשים מיום שחרורו.

עמוד 8

ד. פסילה מותנית בת חודשיים למשך שנה מיום שחרורו, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

8. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ו, 14 יוני 2016, במעמד הצדדים.